

บันทึก

เรื่อง การยกเว้นภาษีสรรพสามิตตามมาตรา ๑๐๓

แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

กรมสรรพสามิต ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๐/๔๖๕๓๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ปัจจุบันกรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นตามพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตประเภทที่ ๐๑.๐๔ ท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๗) ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๙) ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๕ ดังนี้

๑. น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่ไม่ได้ใช้เป็นเชื้อเพลิงของอากาศยานจัดเก็บภาษีสรรพสามิตในอัตราตามปริมาณลิตรละ ๓ บาท

๒. น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานในประเทศจัดเก็บภาษีสรรพสามิตในอัตราตามปริมาณลิตรละ ๐.๒๐ บาทแต่ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเสียภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยาน ลงวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕

๓. น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานไปต่างประเทศได้รับยกเว้นภาษีสรรพสามิต แต่ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอยกเว้นภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานไปต่างประเทศ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐบาลได้กำหนดใช้นโยบายการขนส่งน้ำมันโดยระบบขนส่งทางท่อ เพื่อใช้เป็นมาตรการหนึ่งในการแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพฯ จึงได้มีการดำเนินการขนส่งน้ำมันโดยระบบขนส่งทางท่อ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๓๗ เป็นต้นมาโดยมีบริษัทท่อส่งปิโตรเลียมไทย จำกัด (THAPPLINE) และบริษัทขนส่งน้ำมันทางท่อ จำกัด (F.P.T.) เป็นผู้ดำเนินการ สำหรับการขนส่งน้ำมันโดยระบบขนส่งทางท่อนั้นจะส่งน้ำมัน ๕ ชนิดตามลำดับเป็นวงจรไปในท่อเดียวกัน คือ น้ำมันเบนซินพิเศษไร้สารตะกั่ว น้ำมันเบนซินธรรมดาไร้สารตะกั่ว น้ำมันเบนซินไร้สารตะกั่ว น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น และน้ำมันดีเซล ซึ่งความรับผิดชอบในการเสียภาษีของน้ำมันแต่ละชนิดเกิดขึ้นเมื่อน้ำมันชนิดนั้นๆ ถูกส่งออกจากโรงกลั่นในท่อส่งน้ำมัน

แต่เนื่องจากการขนส่งน้ำมันหลายชนิดต่อเนื่องกันทางท่อได้ก่อให้เกิดน้ำมันปนผสม (INTERFACE) ระหว่างรอยต่อของน้ำมัน ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของน้ำมัน ๒ ชนิดที่ส่งต่อกันนั้นว่าจะสามารถรับการปนผสมได้มากน้อยเพียงใด และสำหรับน้ำมันปนผสมที่เกิดขึ้นและเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขในการจัดเก็บภาษี คือ กรณีที่น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นปนผสมกับน้ำมันดีเซล ซึ่งน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่ส่งไปทางท่อนี้ประกอบด้วยน้ำมันใน ๒ กรณี คือ

๑. น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่ได้รับการลดอัตราภาษีเพื่อนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานในประเทศ โดยลดอัตราภาษีจาก ๓ บาทต่อลิตร ลดลงเหลือ ๐.๒๐ บาทต่อลิตร

๒. น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่ได้รับยกเว้นภาษีเพื่อนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานไปต่างประเทศ

ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ระบบการขนส่งน้ำมันโดยทางท่อดังกล่าว ทำให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารการจัดเก็บภาษี คือ เมื่อไปถึงปลายทางปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่มีได้มีการปนผสมจะมีปริมาณลดลง เพราะส่วนหนึ่งได้กลายเป็นน้ำมันปนผสม (ระหว่างน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นกับน้ำมันดีเซล) ซึ่งไม่มีคุณสมบัติเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น และในทางกฎหมายถือว่าน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นได้ขาดหายไประหว่างการขนส่งน้ำมันทางท่อ (เป็นน้ำมันที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับการลดภาษีเพื่อนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานในประเทศ และน้ำมันที่ได้รับยกเว้นภาษีเพื่อนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานไปต่างประเทศ) ซึ่งการสูญหายหรือขาดจำนวนไปนั้น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะต้องรับผิดชอบชำระภาษีสรรพสามิตในอัตราลิตรละ ๓ บาท แต่สำหรับกรณีที่เกิดปัญหานี้ขึ้นนี้ ข้อเท็จจริงถือว่าน้ำมันที่ขาดหายไปนั้นได้ไปรวมอยู่ในน้ำมันปนผสม ซึ่งผู้ประกอบการสามารถได้นำไปรวมกับน้ำมันดีเซลเพื่อใช้เป็นน้ำมันดีเซล และได้ชำระภาษีสำหรับจำนวนน้ำมันปนผสมดังกล่าวในอัตราน้ำมันดีเซล ซึ่งในปัจจุบันคือลิตรละ ๒.๒๑๕ บาท ดังนั้น ปริมาณน้ำมันดีเซลที่ปลายทาง จึงมีเกินกว่าจำนวนที่ส่งออกจากโรงกลั่น ส่วนที่เกินนี้มีปริมาณเท่ากับส่วนที่น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นได้ขาดหายไป จึงมีปริมาณน้ำมันรวมระหว่างน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นและน้ำมันดีเซลเท่ากับเมื่อตอนส่งออกจากโรงกลั่น

กรมสรรพสามิตมีความเห็นว่า น้ำมันปนผสมเกิดขึ้นจากการปนผสมระหว่างน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นกับน้ำมันดีเซลในระบบการขนส่งน้ำมันทางท่อ โดยมีได้เกิดจากความจงใจของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ขนส่งน้ำมัน แต่เกิดขึ้นด้วยเหตุสุดวิสัยอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ แม้จะมีการนำเครื่องมือทางเทคโนโลยีมาช่วยก็ตาม ซึ่งน้ำมันปนผสมดังกล่าวสามารถนำไปผสมกับน้ำมันดีเซล และใช้เป็นน้ำมันดีเซลได้เพียงชนิดเดียว ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการจึงเห็นว่าควรกำหนดมาตรการในการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการเสียภาษีหรือยกเว้นภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้ในอากาศยานภายในประเทศหรือใช้ในอากาศยานไปต่างประเทศว่า ปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่สูญหายหรือขาดหายไปในการ

ขนส่งทางท่อให้ถือว่าเป็นอัตราการสูญหายได้โดยไม่ต้องชำระภาษีในอัตราลิตรละ ๓ บาท และเมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่รับน้ำมันปนผสมไปใช้เป็นน้ำมันดีเซลนั้น จะต้องมาชำระภาษีสำหรับน้ำมันดังกล่าวในอัตราน้ำมันดีเซล

กรมสรรพสามิตจึงขอหารือว่า อธิบดีกรมสรรพสามิตมีอำนาจตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ออกหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดอัตราปริมาณการสูญหายได้โดยมิต้องชำระภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นในอัตราลิตรละ ๓ บาท หรือไม่ ถ้าไม่มีอำนาจควรดำเนินการอย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพสามิต) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า อธิบดีกรมสรรพสามิตได้ออกประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง การกำหนดเกณฑ์ปกติของน้ำมันเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานที่สูญหายหรือขาดจำนวนโดยระบบขนส่งน้ำมันทางท่อ พ.ศ. ๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗^๑ เพื่ออนุวัติตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเสียภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยาน ลงวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕^๒ และ

^๑ ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง การกำหนดเกณฑ์ปกติของน้ำมันเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานที่สูญหายหรือขาดจำนวนโดยระบบการขนส่งน้ำมันทางท่อ พ.ศ. ๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๑ ในการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น ซึ่งได้รับการลดอัตราภาษี หรือยกเว้นภาษี ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๗) ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๙) ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๕ ซึ่งขนส่งโดยระบบการขนส่งทางท่อพร้อมกับน้ำมันชนิดอื่น นั้น เมื่อนำปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำออกจากโรงอุตสาหกรรมน้ำมันดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่จ่ายออกไปทางแล้ว หากแตกต่างกัน สูญหายหรือขาดจำนวนไปในแต่ละเที่ยว ไม่เกินร้อยละ ๐.๒๐ ให้ถือเป็นเกณฑ์ปกติและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม่ต้องเสียภาษีสำหรับน้ำมันตามปริมาณที่แตกต่าง สูญหาย หรือขาดจำนวนไปนั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเสียภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยาน ลงวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าที่จะเสียภาษีสรรพสามิตในอัตราที่ได้รับการลดสำหรับน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานปฏิบัติดังต่อไปนี้

๒.๑ กรณีผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

(๑) ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งนำน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่จะนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานแจ้งรายการและปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นดังกล่าวที่นำออกจากโรงอุตสาหกรรมนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำโรงอุตสาหกรรมตามแบบ ภษ.๐๑-๔๖ ท้ายประกาศนี้ก่อนนำออกจากโรงอุตสาหกรรม

ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอยกเว้นภาษีน้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานไปต่างประเทศ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕^๓ โดยกำหนดให้น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่สูญหายหรือขาด

(๒) ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยื่นงบเดือนแสดงรายการการนำน้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานตามแบบที่อธิบดีกำหนดท้ายประกาศนี้ พร้อมทั้งหลักฐานประกอบต่ออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดจากเดือนที่นำน้ำมันไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยาน

(๓) ในกรณีที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นไว้นอกโรง อุตสาหกรรมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมดำเนินการดังต่อไปนี้

๑.๑

๑.๑

(๔) ถ้าปรากฏว่าปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำออกจากโรง อุตสาหกรรมตามที่ได้แจ้งไว้ตาม ๒.๑ (๑) สูงกว่าปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงของอากาศยาน ตามที่ปรากฏใน ๒.๑ (๒) เมื่อรวมกับปริมาณตามส่วนใน ๒.๑ (๓) แล้ว ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะต้องรับผิดชอบ ค่าภาษีสรรพสามิตในปริมาณที่สูงกว่าดังกล่าวนั้น โดยถืออัตราภาษีตามพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ประเภทที่ ๐๑.๐๔ น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่ไม่ได้นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงของอากาศยานตามที่ใช้ บังคับอยู่ในขณะที่นำน้ำมันนั้นออกจากโรงอุตสาหกรรมตามจำนวนเงินส่วนที่ยังขาดอยู่รวมทั้งเบี้ยปรับและ เงินเพิ่ม เว้นแต่ปริมาณที่แตกต่างกันนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ปกติที่อธิบดีกำหนด หรือเกิดจากการสูญหายหรือขาด จำนวนไปโดยมีเหตุผลอันสมควรซึ่งอธิบดีอนุมัติเป็นกรณีไป ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ยื่นงบเดือน พร้อมทั้งหลักฐานตามที่กำหนดใน ๒.๑ (๒) ให้ถือว่าปริมาณตามที่แจ้งไว้ตาม ๒.๑ (๑) สูงกว่าเต็มจำนวน ตามที่ปรากฏใน ๒.๑ (๑)

^๓ ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอยกเว้นภาษีน้ำมัน เชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานไปต่างประเทศ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าที่จะขอยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับน้ำมัน เชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานไปต่างประเทศ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑.๑ กรณีผู้ประกอบการ

(๑) ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งจะขอยกเว้นภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับ เครื่องบินไอพ่นที่จะนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานไปต่างประเทศยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดี มอบหมาย ตามแบบที่อธิบดีกำหนด (แบบ ภษ.๐๑-๔๖ ก.) ท้ายประกาศนี้ ก่อนนำน้ำมันดังกล่าวออกจากโรง อุตสาหกรรม

เมื่ออนุมัติคำขอยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้อนุมัติรายงานกรม สรรพสามิตทราบพร้อมกับการรายงานการจ่ายน้ำมันออกจากโรงอุตสาหกรรม

(๒) ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยื่นงบเดือนแสดงรายการการนำน้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานไปต่างประเทศตามแบบที่อธิบดีกำหนดท้าย ประกาศนี้ พร้อมทั้งหลักฐานประกอบและหลักฐานที่พนักงานศุลกากรได้ปล่อยอากาศยานที่เติมน้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับเครื่องบินไอพ่นซึ่งได้รับยกเว้นภาษีไปต่างประเทศแล้วมาแสดงต่ออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายภายใน วันที่ ๑๕ ของเดือนถัดจากเดือนที่นำน้ำมันไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานไปต่างประเทศ

(๓) ในกรณีที่สถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นอยู่นอกโรง อุตสาหกรรมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมดำเนินการดังต่อไปนี้

จำนวนไปอันเนื่องมาจากการขนส่งน้ำมันทางท่อร่วมกับน้ำมันชนิดอื่น ซึ่งมีจำนวนไม่เกินร้อยละ ๐.๒ ของปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่ขนส่งในแต่ละเที่ยว ให้ถือเป็นเกณฑ์ปกติ และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม่ต้องเสียภาษีสำหรับน้ำมันที่สูญหายหรือขาดจำนวนไปนั้น กรณีจึงเป็นปัญหาเพียงว่า การที่อธิบดีกรมสรรพสามิตออกประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง การกำหนดเกณฑ์ปกติของน้ำมันเครื่องบินไอพ่นฯ โดยมีถ้อยคำที่กำหนดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม่ต้องเสียภาษีสำหรับน้ำมันที่สูญหายหรือขาดจำนวนไปดังกล่าว จะเป็นการเกินอำนาจของอธิบดีกรมสรรพสามิต หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา(กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๑๐๓^๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ กำหนดให้อำนาจในการลดอัตราหรือยกเว้นภาษีให้แก่สินค้าหรือบริการใด ๆ เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ใช้อำนาจดังกล่าวโดยการออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๗)ฯ และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๙)ฯ เพื่อกำหนดเกี่ยวกับสินค้าที่ได้รับการลดอัตราภาษีหรือยกเว้นภาษี แต่เนื่องจากมีรายละเอียดในบางเรื่องได้กำหนดให้อธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต เช่น กรณีของน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการให้อำนาจแก่อธิบดีกรมสรรพสามิตในการกำหนดรายละเอียดที่เกี่ยวข้องที่ไม่ได้กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ เพื่อให้มีความยืดหยุ่นและทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและคล่องตัว อันเป็นสิ่งที่กระทำได้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) หากปรากฏว่าปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำออกจากโรงอุตสาหกรรมโดยได้รับการยกเว้นภาษีตาม ๑.๑ (๑) สูงกว่าปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงของอากาศยานไปต่างประเทศตามที่ปรากฏใน ๑.๑ (๒) เมื่อรวมกับปริมาณตามส่วนใน ๑.๑ (๓) แล้ว ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะต้องรับผิดชอบชำระค่าภาษีสรรพสามิตในปริมาณที่สูงกว่าดังกล่าวนั้น โดยถืออัตราภาษีตามพิกัตอัตราภาษีสรรพสามิตประเภทที่ ๐๑.๐๔ น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่ไม่ได้ใช้เป็นเชื้อเพลิงของอากาศยาน ตามที่ใช้บังคับอยู่ในขณะให้นำน้ำมันออกจากโรงอุตสาหกรรมพร้อมทั้งเบี่ยปรับและเงินเพิ่ม เว้นแต่ปริมาณที่แตกต่างกันนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ปกติที่อธิบดีกำหนด หรือเกิดจากการสูญหายหรือขาดจำนวนไป โดยมีเหตุผลอันสมควรซึ่งอธิบดีอนุมัติเป็นกรณีไป ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ยื่นงบเดือนพร้อมทั้งหลักฐานตามที่กำหนดใน ๑.๑ (๒) ให้ถือว่าปริมาณตามที่แจ้งไว้ตาม ๑.๑ (๑) สูงกว่าเต็มจำนวนตามที่ปรากฏใน ๑.๑ (๑)

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ มาตรา ๑๐๓ เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศหรือเพื่อความผาสุกของประชาชน รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดอัตรา หรือยกเว้น ภาษีสำหรับสินค้าหรือบริการใด ๆ ได้ ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

การลดอัตราหรือยกเว้นภาษี การยกเลิกหรือแก้ไขการลดอัตราหรือยกเว้นภาษี ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำหรับกรณีที่มีปัญหาว่าการที่อธิบดีกรมสรรพสามิตออกประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง การกำหนดเกณฑ์ปกติของน้ำมันเครื่องบินไอพ่นฯ โดยมีถ้อยคำที่กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมไม่ต้องเสียภาษีสำหรับน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่สูญหายหรือขาดจำนวนไปจากการขนส่งน้ำมันทางท่อตามเกณฑ์ปกติที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด จะเป็นการเกินอำนาจของอธิบดีกรมสรรพสามิต หรือไม่ นั้น เห็นว่า ถ้อยคำดังกล่าวนี้เป็นเพียงถ้อยคำที่ขยายความให้เห็นว่า ผลของกรณีที่น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นสูญหายหรือขาดจำนวนไปตามเกณฑ์ปกตินั้นทำให้ผู้ประกอบการไม่ต้องเสียภาษีสำหรับปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่สูญหายหรือขาดจำนวนไปตามเกณฑ์ปกติดังกล่าว ทั้งนี้ เป็นไปตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเสียภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยาน ลงวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ และประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานไปต่างประเทศ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น การที่อธิบดีกรมสรรพสามิตออกประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง การกำหนดเกณฑ์ปกติของน้ำมันเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานที่สูญหายหรือขาดจำนวนโดยระบบการขนส่งน้ำมันทางท่อ พ.ศ. ๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยมีถ้อยคำที่กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมไม่ต้องเสียภาษีสำหรับน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่สูญหายหรือขาดจำนวนไปจากการขนส่งน้ำมันทางท่อตามเกณฑ์ปกติที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด จึงไม่เป็นการเกินอำนาจของอธิบดีกรมสรรพสามิตตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๗) ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราและยกเว้นภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๙) ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๕

(ลงชื่อ) อัคราทร จุฬารัตน

(นายอัคราทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๔๒